

DISPOSITIU ORIGINAL PER A LA INSCRIPCIÓ DEL TEMPS

per

C. SOLER I DOPFF

La inscripció del temps és un requisit indispensable en la majoria de les gràfiques, sigui la que sigui la seva representació. No falten, certament, aparells i mecanismes, pot dir-se, perfectes per a assolir aquesta inscripció amb tota l'exactitud desitjada; però del que aquí es tracta no és d'un nou aparell més o menys complicat o més o menys costós que faci, amb un nom diferent, el mateix que s'obté amb qualsevol altre dels coneguts.

El dispositiu a què ens referim és una d'aquestes improvisacions de laboratori que resolen de moment la manca de piles per a fer marxar el rellotge elèctric, el trobar espatllat el Jacquet o qualsevolga contrarietat semblant imprevista.

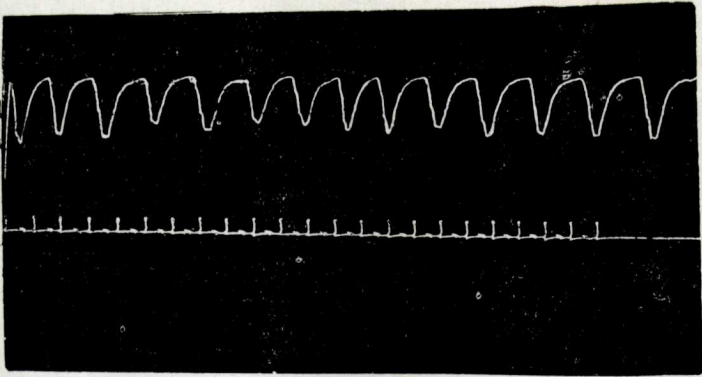
Nosaltres ens hem valgut de l'habilitació d'altres instruments gairebé sempre presents en tot laboratori mitjanament proveït : un metrònom i un tambor de Marey. Ja se sap que la tija del metrònom té una excursió més o menys ràpida segons sigui l'alçada a què es col·loqui el cursor que hi va subjecte, i que aquesta velocitat, ultra el temps musical, està inscrita en una escala graduada sobre la qual s'aplica la tija per a regular-la. Els nom-

bres d'aquesta escala equivalen al d'oscil·lacions que fa per minut, i el cursor es col·loca al seu nivell. Dels esmentats nombres per a nosaltres no n'hi ha més que dos d'aprofitables : el 60 i el 120.

La manera d'operar és la següent : aplicant l'ungla inscriptora d'un tambor de Marey sobre el cilindre fumat (o bé el portatintes, si s'inscriu sobre paper blanc) fem que la vareta del metrònom al final de la seva excursió, doni un suau copet a la del tambor, de manera que la desplaci lleugerament : suficientment perquè provoqui una incidència en la regularitat de la línia inscrita. Cal que la percussió ocasionada sigui suficientment intensa per a donar lloc al dit desplaçament, però no tant que arribi a pertorbar el ritme del metrònom. Fent-ho així, com que no més s'aprofita una de les oscil·lacions de la tija, quan el règim sigui de 120, el temps inscrit ho és en segons, i si és de 60, en dobles segons.

L'inscriure només segons o dobles segons és la major limitació imposada pel dispositiu, però no podem pretendre més amb tan modestos mitjans.

Per altra part, la inscripció resulta clara i neta com l'obtinguda amb el més complicat cronògraf, com pot comprovar-se en la gràfica adjunta.



Gràfica obtinguda amb el dispositiu del autor